No. 119. 1839.

VLISSINGSCHE COURANT.

Dingsdag 1 October.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is ƒ 2,25, en franco per post ƒ 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is ƒ 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den 24. September.* Te Rome verwacht men een bezoek van H. M. de Keizerin van Rusland.

— Volgens de *Kolnische Zeitung*, is thans ook te Keulen en deszelfs omstreken de longziekte onder het vee weder verschenen. Het publiek wordt opmerkzaam gemaakt op de middelen ter voorkoming en genezing derzelve.

— Een Wurtemberger heeft onlangs de marmergroeven van den Pentelikon weder ontdekt, een uur ver van Athene. Zestien eeuwen lang waren zij ongebruikt gebleven.

— Uit Odessa wordt gemeld, dat aldaar, gelijk mede in de haven van Sebastopol, de grootste bedrijvigheid heerscht. Reeds zijn er 18 oorlogschepen van hoog boord, benevens een aantal kleinere vaartuigen verzameld, en er moet onder de troepen in de zuidelijke gouvernementen veel beweging plaats hebben. Men verkeert hier in gespannen verwachting omtrent het doel van al die oorlogszuchtige maatregelen.

— In alhier over Alexandria ontvangen brieven uit Bagdad wordt het gerucht vermeld dat de Shah van Perzie, ten gevolge eener wonde aan de knie, overleden zou zijn. Eene Engelsche vloot lag in den perzischen zeeboezem, zonder dat men het doel daarvan kende. In Kurdistan en Mesopotamie was door strooijende benden van het verslagen leger van *Hafiz*-Pacha schrik verspreid. Marasch werd door *Ibrahim*-[illegible] versterkt, die van daar naar Koniah zou willen trekken, onder voorwendsel dat hem in zijne tegenwoordige positie levensbehoeften begonnen te ontbreken. Op zijnen last waren verscheiden Emirs, die beschuldigd waren van met de Turksche Regering in gemeenschap te staan, onthoofd geworden.

ENGELAND.

LONDEN, *den 25 September.* De bekende *Feargus O'Connor* is te Manchester in verzekerde bewaring gesteld, ten gevolge van oproerige redevoeringen, aldaar en elders door hem gehouden.

— Men verzekert, dat het Kabinet van St. James op eene officiele wijze aan dat der Tuilerien heeft kennis gegeven van het aanstaande huwelijk van H. M. de Koningin *Victoria* met eenen Prins van Coburg. Men voegt er bij, dat deze echtverbintenis in het aanstaande voorjaar zal plaats hebben.

— In Portugal is eene uitgebreide miguelistische zamenzwering, die zich over bijna al de provincien van het Rijk uitstrekte, gelukkig in tijds ontdekt geworden. Van Regeringswege waren krachtige maatregelen genomen om de rust in de provincien te handhaven.

— De wetgevende magt te Kentucky heeft, ter zake van eene scheidings-kwestie, het besluit genomen, dat de hartstogt der dronkenschap voldoenden grond tot echtscheiding is, en de regtbanken de goederen van drinkers even zeer zouden laten beheeren, als die van krankzinnigen.

— Men heeft thans, langs den nieuwen weg over de landengte van Suez, in Engeland berigten uit Bombay tot den 1 Augustus ontvangen. De tijding van den dood van den magtigen Koning van Lahore, *Runjet-Sing*, heeft zich volkomen bevestigd. Bij zijne plegtige begrafenis hebben vier zijner vrouwen en zeven slavinnen zich zelven op den brandstapel, waarop zijn lijk was geplaatst, laten verbranden. De Engelsche overheden en officieren, die zich aan het hof van Lahore bevonden, hebben dezen gruwel moeten bijwonen, zonder dien te kunnen beletten. De opvolger van den overleden Vorst heet *Kurruk-Sing* en schijnt den Britten niet ongenegen te zijn. Intusschen hebben verkeerd al de troepen uit Lahore, die zich als hulpbenden bij het Britsche leger bevonden, dat in Afghanistan is binnengerukt, op de eerste tijding van den dood van hunnen Koning, zich verstrooid. De berigten omtrent den togt van dat Britsche leger van den Indus naar Candahar, hangen een somber tafereel op van de ontberingen en vermoeijenissen, waarmede de manschappen onder het voortrukken door een weinig bewoond en slecht bebouwd land hebben moeten kampen. De hitte was gedurende den togt zeer groot, en er waren dagen geweest, dat er, voor de soldaten geen enkele druppel water te bekomen was. Vele paarden en kameelen waren dan ook onder weg gestorven, en men moest een groot aantal zieken medevoeren. Tusschen den 15. en 17. Junij zou het Britsche leger uit Candahar naar Cabul oprukken, om aldaar het eigenlijk doel der onderneming, namelijk het plaatsen van den Schach *Soojah* op den troon van Cabul, te bereiken. Ernstige tegenstand verwachtte men van de inboorlingen niet. Intusschen had de tegenwoordige togt geleerd, dat de toestand van Afghanistan veel minder gunstig was, dan men uit de berigten van sommige reizigers had opgemaakt; waaruit dan ook volgde, dat de wel eens gekoesterde vrees voor eenen inval in de rijke Engelsche bezittingen in Hindostan van die zijde tamelijk ijdel was, daar een Russisch of ander leger niet ligt den togt door dat uitgestrekte en woeste land zou durven wagen.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den 25. September.* Volgens berigten uit Rijssel van den 24. September, hadden de onrustige bewegingen onder de arbeiders in de spinfabrijken toen geheel opgehouden, en waren dezen meerendeels weder aan het werk gegaan. Ook de onlusten in het departement der Sarthe, ter zake van het vervoer van graan, hebben, ten minste voor het oogenblik, een einde genomen. Intusschen blijkt, dat die onlusten van een vrij bedenkelijken aard geweest zijn, en zich ook tot sommige plaatsen van Normandije, zoo als Mortagne, hebben uitgestrekt. Overal heeft het volk zich, uit vrees voor gebrek, tegen het vervoer van graan gewelddadig verzet. Het koninklijk geregtshof te Angres heeft den 20. het regterlijk onderzoek omtrent de onlusten in het departement der Sarthe begonnen en twee zijner leden als commissarissen daarheen afgezonden. Een vrij groot aantal troepen verzekeren thans in dat departement de handhaving der orde; en de wagens met graan, die van de markten naar elders worden afgezonden, worden meestal door eenige ruiters begeleid.

— De Koning heeft aan een der opperhoofden in de Bogt van Guinée, Koning *Denis* genaamd, die nooit eene gelegenheid heeft laten voorbijgaan om aan Fransche zeelieden hulp en dienst te bewijzen, het Legioen van Eer geschonken.

— In den nacht tusschen Zaturdag en Zondag heeft te Nantes een schrikkelijke brand gewoed in het oude entrepôt, dat nu tot eene ruiterij-caserne gebruikt werd. De brand is ontstaan in het hooimagazijn, waaronder gewelfde kelders waren, die eene groote hoeveelheid walvischtraan bevatten. De caserne en stallen werden spoedig ontruimd, en daar het noch aan handen tot blussching noch aan ijver en goede orde ontbrak, had men alle hoop om het vuur, zoo niet geheel meester te worden, ten minste tot het branddend gebouw te bepalen, toen eensklaps een muur van vijftig voet hoog instortte en een aantal menschen onder het puin begroef. Zeven meest spuitgasten hebben daarbij het leven verloren en omtrent veertig zijn meer of min gevaarlijk gekwetst. Zondag op den middag was de brand nog niet geheel gebluscht.

NEDERLANDEN.

GRONINGEN, *den 26. September.* Men verneemt, dat, ten gevolge van het beslotene in de Oude Studenten-Vereeniging van 1830, in het volgend jaar, ter dezer stede, weder eene soortgelijke bijeenkomst van Studenten van dien tijd zal plaats hebben.

VLISSINGEN, *den 30 September.* Bij besluit van Z. M., van den 18. dezer, is de Luitenant-Kolonel Schoch, welke de voormalige 18e afd. inf. heeft gekommandeerd, benoemd tot Kommandant der 6e afd. inf.

— Ten gevolge van de ontbinding der 18e afd. inf., heeft het Z. K. H. den Prins Veldmaarschalk goedgevonden, de à la suite gevoerd wordende Officieren, bij de onderscheidene korpsen over te plaatsen, als:

De Majoor Mollinger bij de 12e, de Kapitein Oudemans, Adjudant van den Generaal-Majoor Knoll, bij de 17e, de Kapitein Overbeek bij de 12e, de Kapitein Pistorius, Adjudant van den Generaal-Majoor Bagelaar, bij de 5e, de Kapitein van Mansveld bij de 7e, de Kapitein Kock, Adjudant van Z. H. den Hertog van Saxen-Weimar, bij de 10e, en den 2e Luitenant de Keizer, Adjudant van den Generaal-Majoor des Tombes, bij de 13e afd. inf.; zullende genoemde Officieren op den 1. October, e. k. uit de sterkte van het korps gevoerd wordende.

Bij de verschillende korpsen, zijn in hunnen rang en anciënniteit, de volgende Officieren overgeplaatst, als:

Van den Staf der Afdeeling.

De Kapitein-Adjudant C. P. Winckel bij het 3e bataillon der 14e afdeeling infanterie.

De Chirurgijn-Majoor van Beusekom, ter beschikking gesteld van den Heer Inspecteur-Generaal van den geneeskundigen dienst der Land- en Zeemagt.

Van het Reserve-Bataillon.

De 1e Luitenant-Adjudant Vogel bij de 8e afd. inf., de 2e Luit.-Kwartiermeester Treffers, à la suite bij de 8e, de Officier van Gezondheid Burkard, ter beschikking gesteld van den Heer Inspecteur-Generaal van de geneeskundige dienst der Land- en Zeemagt, de Kapitein Thuijn de Ligny bij de 8e, de 1e Luitenant Voltelen bij de 8e, de 1e Luiten. Konigs, bij de 5e, de 1e Luiten. IJske bij de 5e, de 1e Luiten. van Lawick van Pabst bij de 8e, de 1e Luiten. Kramer Vis bij de 8e, de 1e Luiten. Schwieble bij de 9e, de 2e Luiten. Eras, bij de 2e, de 2e Luiten. van Engels bij de 5e, de 2e Luiten. Beijer bij de 10e, de 2e Luiten. Roorda bij de 8e en de 2e Luiten. Akkermans bij de 9e afd. inf.

Van het Depot.

De 1e Luitenant-Adjudant Veldman bij de 7e, zal nog aanvankelijk bij het depot der afd. inf. verblijven; de Kapitein-Kwartiermeester Akkermans bij de 7e afd. inf., als à la suite; moet aanvankelijk in zijne tegenwoordige betrekking blijven; de 2e Luiten.-Kwartierm. Voltelen idem idem; de 1e Luiten., titulair administrateur van kleeding de Riveccourt, wordt aanvankelijk in zijne tegenwoordige positie gelaten; de Officier van Gezondheid, 2e kl., Jansen en 3e kl., van der Steen, ter beschikking gesteld van den Inspect.-Gener. van de geneeskundige dienst der Land- en Zeemagt; de Kapiteins Kamps en van Veen bij de 7e afd. inf., zullende nog aanvankelijk bij het depot verblijven, als leden van de Hoofdadministratie zijnde; de 1e Luiten. Witzel bij de 9e, zal aanvankelijk nog te Kampen blijven, als belast zijnde met het beheer der Garnizoens-Ziekenzaal; de 1e Luitenants Juta bij de 10e en van Kempo bij de 12e, zullen nog aanvankelijk bij het depot der afd. ter beschikking van den Majoor Smits verblijven; de 1e Luiten. Knock bij de 14e; de 2e Luiten. Immink bij de 7e; de 2e Luiten. Richard di Bertin bij de 12e, moet aanvankelijk te Kampen blijven, als belast zijnde met het toezigt over de Militaire Bakkerij; de 2e Luiten. Hess bij de 13e; de 2e Luiten. Engelvaart bij de 12e; de 2e Luiten. van Hille bij de 17e en de 2e Luiten.-Kwartierm. van Rijen, als à la suite bij de 2e afd. inf., zal aanvankelijk bij het algemeen depot der Landmagt no. 33 verblijven.

Alle bovenstaande Officieren zullen op den 1. October aanstaande uit de sterkte worden gebragt.

— Men schrijft uit Neuzen, dat het gewelf van het nieuwe buskruid-magazijn aldaar, eene geduchte verzakking heeft ondergaan.

— De Consul van Groot-Brittanje te Rotterdam heeft, dd. 23 dezer, in de *Rotterdamsche Courant* aangekondigd, dat, ingevolge de nieuwe wet, ter invoering van een verminderd en gelijkvormig brievenport, eene premie van 200 p. st. door de Lords der Schatkamer, tot den 15 October aanstaande, uitgeloofd wordt, voor de mededeeling van de meest voldoende wijze om zulks tot stand te brengen, en eene van 100 p. st. voor het beste daarop volgende voorstel. De nadere bijzonderheden zijn te vernemen aan het Britsch consulaat te Rotterdam.

— Het provisioneel geregtshof van Holland heeft zich den 26. en 27. dezer bezig gehouden met de zaak van *Casper Seyn*, voormalig beëedigde klerk ter Stads Rekenkamer te Leyden, beschuldigd van het verduisteren, weerloos maken en aan hunne bestemming onttrekken van gelden, welke bij in gemelde betrekking had ontvangen, en verpligt was geweest aan de stads kasse uit te betalen, of wel in allen gevalle aan medepligtigheid van de misdaad, door het, des bewust, behulpzaam zijn en ondersteunen van den dader, en hem de volvoering derzelve gemakkelijk te maken. Het Hof heeft gemelde *C. Seyn* veroordeeld tot *tepronkstelling binnen de Stad Leiden, gedurende een half uur, tot een confinement in een tuchthuis voor den tijd van tien jaren, tot eene geldboete van ƒ 10,000 en in de kosten der procedure.*

GEDACHTEN BETREKKELIJK EEN HUWELIJK DES KONINGS.

(Uit het Handelsblad.)

Zoo wij ooit noodig hebben gehad, ons te doordringen van het gevoel der pligten, die op dagbladschrijvers rusten, welke het woord niet voeren, dan met het oog op het Vaderland gevestigd, het is voorzeker in dit gewigtig oogenblik. Nooit, wij verklaren het plegtig, hadden wij zwaarder taak te vervullen dan thans; nooit heeft het *doe wel en zie niet om* zich luider doen hooren, dan in de tegenwoordige omstandigheid. Lang hebben wij geaarzeld of wij het stilzwijgen zouden breken, lang hebben wij ons in strijd bevonden, — wij bekennen het openhartig, — met hetgeen de bescheidenheid ons toescheen dringend te gebieden, en met hetgeen het belang van Koning en Vaderland ons even dringend toeriep, heilige pligt te zijn.

Sedert eenige dagen worden wij van alle kanten als bestormd met stukken, en daaronder vele van personen, die met regt het voorwerp der achting hunner landgenooten zijn, alle betrekkelijk het onderwerp, dat ons thans de pen doet opnemen. De schrijvers vergeven het ons intusschen, indien wij die stukken niet plaatsen. Hoe welgemeend ook, dragen toch verreweg de meeste blijken van eene hartstogtelijkheid, die natuurlijk eene verkeerde rigting aan de daarin vervatte oordeelvellingen en gevolgtrekkingen geeft. Wij hebben dus besloten om liever zelve zonder vrees, en met de koele rede alleen raadplegende, een woord te zeggen over de zaak, waartoe die stukken betrekkelijk zijn, en die thans het onderwerp is, waarmede het gansche publiek zich ernstig bezig houdt.

Onze lezers zullen voorzeker reeds begrepen hebben, dat wij het gerucht bedoelen, door buitenlandsche dagbladen verspreid, nopens eene door Z. M. voorgenomen echtverbindtenis met de linkerhand, gelijk men het noemt.

Aan dat gerucht, wij zeggen het opregtelijk, slaan wij geen geloof. Men begrijpe ons echter niet verkeerd. In het afgetrokkene, is er niets dat bevreemding, veel min misnoegen zou kunnen baren, indien een Vorst, die rusteloos zijn leven aan het welzijn van het land, en aan de bevordering van deszelfs belangen toewijdt, die weinige oogenblikken, welke hij als ware het de staatszorgen ontscheurt, zoekt te veraangenamen door het gezellig en troostvol verkeer met eene deugdzame echtgenoot, het voorwerp der achting van allen die haar kennen. Maar de reden, welke ons doet twijfelen, dat de Koning ooit aan dergelijk voornemen, al hadde het ook voor een oogenblik bestaan, gevolg zou geven, ontleenen wij uit de kennis die de Koning beter dan iemand anders bezit van de gevoelens der natie.

Het zou hier toch in het afgetrokkene de vraag gelden, omtrent de innerlijke waarde van zoodanigen stap. Die stap zou geschieden door het Hoofd van den Staat, en dat Hoofd draagt den naam van *Oranje-Nassau.* In dit eene woord, hetwelk wij niet kunnen uitspreken zonder ons een' *Willem I* en een' *Willem III* voor den geest te halen, ligt het antwoord opgesloten op de vraag: mag een andere *Willem van Oranje* een huwelijk aangaan, gelijk dat waarvan hier de rede is?

Wij kunnen niet in alle de bijzonderheden treden, omtrent de gronden, welke, volgens het algemeen gevoelen, dusdanig huwelijk hoogst onraadzaam zouden maken; doch dit mogen wij niet verzwijgen, dat het gerucht alleen, alsof de Koning daartoe zou kunnen besluiten, een zeer groot gedeelte van Hoogstdeszelfs onderdanen met diepe droefheid vervuld heeft. Wij herhalen het, met een onderzoek en toetsing van de redenen, welke men tot regtvaardiging dier droefheid aanvoert, willen wij ons niet inlaten; velen schijnen ons overdreven, sommigen onjuist, ja geheel ongegrond, doch de zaak zelve, namelijk de verslagenheid der Natie, is daarom niet minder stellig, en de Koning kan daarvan niet onkundig wezen. En nu zeggen wij het vrijmoedig en met de innigste overtuiging: de Koning koestert te veel liefde voor zijn Volk, om niet diep geroerd te zijn bij de gedachte, dat de Natie hem eenmaal zoude kunnen toeroepen:

» Vader *Willem*, gij hebt uwe goede en getrouwe onderdanen, » die u zoo hartelijk beminnen, diep bedroefd. Het is mogelijk, dat wij u hard toeschenen, toen wij verlangden, dat het» geen misschien uwe laatste levensjaren zal gelukkig maken, » door u worde ten offer gebragt aan onze wenschen; maar ge» loof ons, het is niet slechts voor ons en onze kinderen, het is » ook voor uwe dynastie, dat wij den band door u gesloten, » voor heilloos houden. Onze trouw, onze gehechtheid voor uwen » persoon, gij zijt daarvan overtuigd, kan nooit wankelen; maar » wij kennen uwe edele ziel, beste der Vorsten, wij zijn over» tuigd, dat het voor het geluk en de rust van uw gemoed » niet genoeg is te weten, dat uwe onderdanen U vereeren, en » U in hunne harten dragen; Gij wilt meer dan dat, Gij wilt » dat uw Volk gelukkig zij; Gij wilt uw Volk, zoo veel in uw » vermogen is, alle zielsverdriet besparen; en zielsverdriet is het » echter, wat uwe lieven en getrouwen thans ondervinden. Wij » kunnen, wij behoeven U niet te zeggen, waarom wij den stap » door uw gedaan, met smart en angst aanschouwen, en daarover » treuren; de eerbied, dien wij U verschuldigd zijn, bloeit onze » tong, maar wat onze lippen niet durven stamelen, dat zeggen » U onze tranen. Och! wij hadden zoo vast vertrouwd, dat onze » liefde U genoegzaam zou hebben kunnen vergoeden het smar» telijk verlies, door U geleden, toen de beste der Echtgenooten » door den Heere van Uw harte werd gescheurd. Het is waar, » wij kunnen u die liefde niet dagelijks met daden toonen, » maar als Gij daar zoo eenvoudig, zonder vorstelijke praal, en » gelijk een' Vader onder zijne Kinderen, U in ons midden ver» toont, dan ziet gij immers hoe onze oogen tintelen van vreugde, » dat het ons gegeven is den Vorst onzer keuze, ook slechts voor « een oogenblik van nabij te mogen aanschouwen, terwijl wij toe» snellen op uwen weg, en gelukkig en voldaan huiswaarts kee» ren, wanneer wij onze huisgenooten kunnen toeroepen: *ik heb » den Koning gezien.* Zie, vader *Willem*, wij waren er zoo fier » op, dat wij uw hart, gelijk wij meenden, alleen vervulden, ge» zamenlijk met uwe kinderen, de hoop der natie voor de toe» komst; en nu moeten wij zien, dat de steun en stut, die wij » vooral de laatste tien jaren getoond hebben voor U te zijn en » altijd te willen blijven, echter niet genoegzaam waren om U » gelukkig te maken. Vergeef het aan onze Hollandsche rond» borstigheid, geëerbiedigd Vorst, maar wij mogen het niet zwij» gen, dat was eene teleurstelling, die ons hart heeft doen bloe» den, en waarvan de smart slechts dan eenigermate zal worden » gelenigd, wanneer wij overtuigd zullen wezen, dat de band » door u gesloten, in alle deelen zal hebben beantwoord aan het » doel, dat gij u daarmede hebt voorgesteld. Ziedaar, Vader *Wil» lem*, de ongeveinsde uitdrukking der gevoelens, die uwe getrouwe » onderdanen bezielen."

De Koning weet, dat dit de taal is, die de natie zou doen hooren, indien het gerucht, waarvan thans alle monden vol zijn ooit eene wezenlijk kon worden.

Nog eens; wij houden dat gerucht voor ongegrond.

Mengelingen.

EEN MAALTIJD BIJ CHOSREW-PACHA, TE CONSTANTINOPEL.

Thans, daar de Groot-Visier van het Turksche Rijk, zoowel door zijn persoon, als door de zich tegen hem stellende hinderpalen, de algemeene aandacht tot zich trekt, zal de volgende bereids voor eenige maanden in Rusland verschenen beschrijving, de belangstelling onzer lezeren opwekken. Dezelve is ontleend aan het weldra ook in het Hoogduitsch te verwachten werk van *N. S. Wsewoloschki*: Reise door het zuiden van Rusland, de Krim, Constantinopel, Klein-Azie enz., in de jaren 1836 en 1837.

» Den derden dag na mijne voorstelling bij den Sultan, zegt de schrijver, ontving ik van wege den Seraskier *Chosrew* eene uitnoodiging tot het middagmaal. De met de uitnoodiging belaste Adjudant gaf mij te kennen, dat niemand behalve ik zich bij den Seraskier zou bevinden, en het mij bijgevolg niet vrij stond iemand mede te brengen. De bepaalde tijd was 7 ure 's avonds. Ten zes en een half ure liet ik mij met mijnen tolk in eenen kaik naar Constantinopel brengen, besteeg hier een paard, en reed langzaam naar het oude Serail, het tegenwoordige paleis des Seraskiers. Naar het scheen wachte men mij reeds: voor den opgang van het huis stonden vier of vijf Turken, en zoodra ik kwam aanrijden, gingen zij mij te gemoet, om mijne stijgbeugels vast te houden. Ik steeg af, en getrouw aan het afgesprokene, zond ik paard en bediende terug. Men deed mij den trap opklimmen, die naar de eerste kamer geleidde, alwaar ik vier soldaten vond. Bij mijne intrede stonden zij op, en een hunner wees op de deur, welke de daarnevens staande Arabier opende. Nu zag ik eene groote lange zaal, welke ten halve met tapijten was bedekt; in eenen hoek stond eene groote divan. Ik vernam later dat de Seraskier hier des morgens verzoekschriften ontvangt en gehoor verleent. Hier zaten eenige oude lieden op den grond en schreven in. Ik wachtte hier eenige minuten, toen een bediende verscheen en mij verzocht verder te gaan. Ik trad de derde kamer binnen, dewelke veel kleiner was dan de vorigen; twee Arabieren hielden hier eenen voorhang van zijden stof vast, welke tot deur diende voor het Kabinet, waarin ik den Seraskier aantrof; hij leunde op een met papieren beladen tafeltje, en hield een papier in de hand. Mij ziende, legde hij terstond eenige geschriften ter zijde, verzocht mij te gaan zitten, en zette zich zelven eerst op den, in den hoek staanden divan neder. Ik overzag het vertrek en bemerkte dat hetzelve in eenen half Europeschen smaak versierd was. Twee sophas en eenige met zijden stof overtrokken leuningstoelen, tapijten en twee spiegels behoorden tot het Europesche; in kleine nissen stonden eenige korfjes met bloemen, welke eenen aloë-geur verspreidden; Egyptischen matten met afbeeldingen van bloemen bedekten den vloer en men zag voorts eene kleine fontein, waaruit het water in een marmeren bekken nederviel — Dit alles was Aziatisch. Zoodra wij op een divan zaten, gaf men ons pijpen; overeenkomstig de hoffelijkheid, wilde ik echter voor den Seraskier niet rooken. De bedienden verwijderden zich nu spoedig, en in hunne plaats kwam de tolk binnen en plaatste zich voor ons. Nadat *Chosrew* een weinig het stilzwijgen had bewaard, zeide hij, dat hij mij in Kiat-Chane bij den Sultan had gezien, en mijn eerste aanblik had hem ingenomen en tot vriendschap gestemd. Ik antwoordde, dat de welwillendheid en de vriendschap van zulk eenen man als de Seraskier, mij buitengewoon streelend waren, en dat ik mij steeds beijveren zou, dezelve waardig te blijven. Na weder eene halve minuut zwijgens, vroeg hij, of ik eenigen last van mijnen Keizer had, in dat geval bood hij mij zijne diensten aan, en was hij bereid, mij zooveel hij vermogt, behulpzaam te zijn. Ik hernam, dat ik 40 jaren gediend had; doch nu uit de dienst was ontslagen: dat ik geenerlei last had te volbrengen, maar uit de nieuwsgierigheid reisde; en eindelijk te Constantinopel was gekomen om den Sultan, den hervormer van het Oosten, die tegenwoordig met mijnen Keizer in bijzondere vriendschap staat, te zien.

Alsnu traden eenige bedienden binnen en namen de pijpen weg, terwijl anderen koffij bragten. Onder het gebruiken der koffij, vroeg mij de Seraskier, of ik lang in Constantinopel dacht te blijven, en beloofde mij een *kawas* te zenden, waarmede ik overal vrij henen gaan kon. Ik bedankte hem en zeide dat ik slechts drie dagen blijven en mij vervolgens naar Nicomedie en Brusa wilde begeven. » Goed," zeide hij, » dat komt nu juist van pas; *Achmet*-Pacha gaat daar ook henen, ik zal u aan hem aanbevelen, en hij zal u als gast bij zich ontvangen." Nu klapte *Chosrew* in de handen, waarop allen benevens den tolk vertrokken, en andere bedienden met zilveren waschbekkens verschenen; een hunner wierp mij een fijn met goud omzoomd neteldoek over de schouders, hield het waschbekken in de laagte, en goot mij rozenwater ove[r] handen. Ik waschte handen en mond, en wischte [...] met den handdoek af; de Seraskier deed hetzelfd[e] doch veel langer dan ik. Toen ook deze bedien[den] zich hadden verwijderd, zetten anderen tusschen [...] op divan, waarop wij zaten, eene kleine platenhout[en] tafel, en een Arabier bragt op zijn hoofd eenen groo[ten] koperen schotel, waarop zich borden met tien [...] schillende geregten bevonden. Men gaf mij e[en] schilpadden lepel Reeds gewoon zijnde aan de Oo[s]tersche maaltijden, was ik niet verlegen, en nam naar het voorbeeld van den Seraskier, de spijzen [...] eenige borden met de handen. De eerste opdissch[ing] bleef slechts eenige minuten staan, want weldra n[am] men ze weg en bragt weder eene andere; bij de[ze] kneedde de Seraskier eenige *pillau* met zijne hande[n] en stak het mij in den mond; deze wijze van e[ten] stond mij niet zeer wel aan; daar hij mij ech[ter] hierin eene oplettendheid en tevens eene beleefdh[eid] wilde bewijzen, nam ik het in weerwil van mij [...]ven aan en at dit stuk op. Ik wil mij niet met [...] beschrijving der schotels ophouden, er waren er [...] geveer honderd. Onder den maaltijd werd er [...] gesproken; na deszelfs afloop gaf men ons weder [...]ter, om ons te wasschen; even als voor het eten, [...] vochtigde men ons met aloë; de bedienden verwijd[er]den zich, en ik bleef met den Seraskier alleen; [...] tolk was er zelfs, en dus zwegen wij, doch de Seras[kier] wendde geen oog van mij af, en zijn scherpe blik sche[en] in mijn binnenste te lezen. (*Vervolg hiern[a]*)

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den* 30 *September.* Sedert den 27. dezer zij[n] hier ter Reede gekomen:

Voor Gend bestemd:

Anton, J. Svenson, van Koningsbergen, met lijnzaad.

Voor Antwerpen bestemd:

Antwerpen, J. Britton, van Londen, met passagiers en stukg[oe]deren; *l'Heloïse*, L. Mithois, van Havre de Grace, met stukg[oe]deren; *Josscne*, T. Dortero, van Alexandriën, met katoen; [...] *maribcotta*, W. Clark; *Oceanus*, E. Smith, beide van Richm[ond] met tabak; *Isis*, J. Maas, van Riga, met rogge; *Skulda*, [...] Saude, van Norva, met houtwaren; *la jeune Caroline*, R. B. [...]delman, van Bordeaux, met wijn; *Hoppet*, J. P. Terselund, [...] Gothenburg, met houtwaren; *Johanna Catharina*, R. D. Lo[...] van Bergen, met stokvisch; *Providentia*, F. Ahrens, van Rig[a] met houtwaren; *Brugge*, A. Darby, van Hamburg, met passagi[ers] en stukg.; *Johanna Hermania*, J. C. Dinse, van Amst., met stuk[g.]

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze Reede naar Zee gezeild:

The Soho, T. Whitecombe, naar Londen, met passagiers en stukgoederen; *the Dapper*, J. Bell, naar Londen, met granen; *Art*, J. Clark, naar Yarmouth, met schors; *Carolina Dorothea*, J. Niejahr; *Houwina*, H. Niemann, beide naar Rostock; *Henr[...]* G. Bohme, naar de Oostzee; *de Chosmophalie*, B. Demeura[...] naar New-Castle; *Etta*, G. R. Zotti, naar de Middellandsche Z[ee]; *Providence*, C. Sikkes, naar Villa Nova; *Johannes*, W. Min[...] op avontuur, alle zeven met ballast; *Ants*, J. Touzel, [...] Yersey, met dakpannen; *la Reine*, J. R. Jansen, naar Hull, [...] vlas; *Princess Victoria*, H. Woodruff, naar Hamburg, met stukg[.]

Van Gend zijn gezeild:

Nephtunis, E. B. Jansen; *Johann Hermann*, T. B. Janson, b[eide] naar Hamburg, met suiker.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.